

ΤΑ «ΜΕΣΑ» ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ

ABOUT

Το περιοδικό αυτό εκδίδεται από την αντι-φασιστική συνέλευση antifa selanik, που συγκροτήθηκε το 2012 και δρα στους δρόμους της Θεσσαλονίκης.

Antifa γιατί εδώ και καιρό έχουμε συνειδητοποιήσει πως ο φασισμός (με ή χωρίς σβάστικα) έχει απλωθεί σε όλες τις πτυχές της ζωής μας.

Selanik (η τούρκικη ονομασία της Θεσσαλονίκης), γιατί σε πείσμα των ελληναράδων θα υπενθυμίζουμε ότι σ' αυτή την πόλη πάντα ζούσαν άνθρωποι διαφορετικών εθνικοτήτων που ήξεραν να συμβιώνουν και να πολεμούν μαζί.

Δεν έχουμε καμία σχέση και είμαστε εχθρικοί με κόμματα, παπαδαριά, ΜΚΟ, μαφίες (κάθε είδους) και media.

Μπορείτε να δείτε περισσότερο υλικό μας στο antifaselanik.net. Για γνωριμία και κουβέντα, μπορείτε να μας στείλετε στο antifasln@yahoo.gr, ή να έρθετε Τετάρτη 19.00-22.00 στο στέκι μας στο κέντρο της πόλης (Μόδη 1).

Μάιος 2023

Είναι άνοιξη του 2023. Η συναυλία στην πλατεία Αριστοτέλους μόλις ξεκίνησε. Η μουσική εμποδίζει τα αδιάκριτα αυτιά. Η κουβέντα μιας παρέας είναι ζωηρή. Και τα θέματα καλύπτουν την «επικαιρότητα». Πρώτα πρώτα οι καλλιτέχνες. Είναι δυνατόν τα πτυχία των καλλιτεχνών να χάνουν την αξία τους; Κι έπειτα οι συμμορίες ανηλίκων και τα χουλιγκάνια. Αυτοί κι αν έχουν ξεφύγει τελείως. Εξάλλου, από τη Σταυρούπολη και πέρα, φασίστες είναι. Μετά είναι οι παιδόφιλοι. Ένα είναι το κοινό τους, είναι όλοι ψηφοφόροι και στελέχη της ΝΔ που τους καλύπτει για να μην αποκαλυφθούν τα σκάνδαλα. Αφήστε που τα μισά τα έβαψε η ΕΥΠ, που είναι του στενού κύκλου Μητσοτάκη, για να παρακολουθεί πολιτικούς αντιπάλους. Και πάνω απ' όλα τα Τέμπη. Εκεί δεν υπάρχει αμφιβολία, πως αν είχε μπει σύστημα τηλεδιοίκησης τίποτα δε θα είχε συμβεί. Αλλά κανείς δε θέλει να δώσει λεφτά για τεχνολογικά μέτρα. Το κράτος έχει παραιτηθεί προ πολλού από τον κοινωνικό του ρόλο. Η κουβέντα διακόπτεται απότομα. Μέλος της παρέας ενημερώνει πως ανακοινώθηκε έκτακτη πορεία στο γνωστό κινηματικό ημερολόγιο. Η υπογραφή είναι ανώνυμη, η συμμετοχή όλων αναγκαία.

Κάποτε, η συνέλευση antifa selanik είχε ως νούμερο ένα προβληματισμό την «επικαιρότητα». Είχε, όμως και κάποιους παλαιότερους αυτόνομους κι αυτόνομες, που της έλεγαν πως η ενασχόληση με την «επικαιρότητα» είναι κακό πράγμα. Απορούσαμε, λοιπόν, πώς διάολο είναι σωστό αυτό; Πώς γίνεται να μην ασχολούμαστε με τους φασίστες που αλώνιζαν και έμπαιναν στη βουλή; Πώς γίνεται να μη σχολιάσουμε τον χαμό που γινόταν στην Ειδομένη με τους μετανάστες; Πώς γίνεται να μην καταγγείλουμε την τρόικα και τα μνημόνια;

Εκείνες οι πρώτες μέρες του zombie apocalypse το 2020, μας βοήθησαν να ξεδιαλύνουμε οριστικά το νόημα. Καταλήξαμε πως η λεγόμενη «υγειονομική κρίση» είναι κρατικό εργαλείο διαχείρισης της κρίσης εις βάρος μας που φτιάχτηκε κομμάτι-κομμάτι τα προηγούμενα χρόνια, ώστε τώρα να είναι εφικτό. Το είδαμε ως ιστορικό προϊόν και το αντιμετωπίσαμε με τις πρακτικές που είχαμε μάθει· όχι μπροστά στις οθόνες. Καταλάβαμε κι αυτό: ακόμη και οι πιο καχύποπτοι φίλοι του κράτους που αλληλοτρομάζονταν στο facebook, αναμασούσαν τις αφηγήσεις από τα μέσα (αντι)πληροφόρησης. Το διαδικτυακό κίνημα που ζητούσε περισσότερη κρατική προστασία είχε πάρει απaráλλακτη τη γραμμή των media, που ήθελαν με κάθε δυνατό τρόπο να ξεχάσουμε το παρελθόν του κόσμου μας και να σκεφτόμαστε σαν το προτσές της ιστορίας (που λέει και μια ψυχή) να καθορίζεται από έναν ιό. Άρα και οι βολικές αντιθέσεις να χτίζονται σε ένα αιώνιο παρόν που παράγει ασταμάτητα εντυπώσεις και συναισθήματα (εν προκειμένω τρόμο). Αυτό είναι το γενέθλιο χαρακτηριστικό του φαινομένου που ονομάζεται «κίνημα» σήμερα.

Το άχρονο τώρα που περιγράψαμε στην πρώτη (φλύαρη) αφίσα μας για την «υγειονομική κρίση», αποκτούσε τελικά κεντρικό νόημα. Οι θέσεις μας δεν προέκυψαν γιατί είμαστε τίποτα τζιμάνια, αλλά γιατί συνεχίσαμε να έχουμε την εμμονή να γράφουμε τις απόψεις μας σε χαρτί, να κολλάμε αφίσες και να συζητάμε χωρίς να ορίζουν τα περιεχόμενά μας τα tweets και η εφημερίδα των συντακτών. Εν τέλει, το «δεν ασχολούμαστε με την επικαιρότητα» δεν αφορούσε γεγονότα, αλλά μέθοδο. Που από τότε είναι οδηγός μας.

Η πιο πάνω πρόζα θα μπορούσε να περιέχει κι άλλα περιστατικά, να έχει συμβεί μεταξὺ οποιωνδήποτε και σε οποιαδήποτε πόλη. Σε κάθε περίπτωση, η επιχειρηματολογία των συνομιλητών, όπως και η διαδοχή των γεγονότων χτίζονται και διαδίδονται από τα «μέσα» - που κάποτε υμνήθηκαν σαν απελευθερωτικά - και εξυπηρετούν στην (τηλε)οργάνωση των ανάλογων «κινήματων» που θα κρατάνε μία εβδομάδα, θα συμβαδίζουν με τα κρατικά σχέδια, θα ρίχνουν άσφαιρα και θα διασφαλίζουν την ομαλή πορεία προς τις κάλπες. Στο τέλος, θα μετατρέπουν ακόμη και τη δίκαιη οργή και το αντιπαταστικό αίσθημα σε ψήφους...

Προεκλογικό τεύχος λοιπόν! Και η ύλη δε θα περιλαμβάνει εκτιμήσεις του εκλογικού αποτελέσματος, αλλά ζητήματα «ανεπίκαιρα» όπως αρμόζει εξάλλου. Θα διαβάσετε για το κρατικό σχέδιο ενσωμάτωσης των ρομά, που περιλαμβάνει από σκατοδουλειές μέχρι σφαίρες και μια γνώμη για το πως βλέπουμε τα «κινήματα για το περιβάλλον» που είναι πάλι στα ντουζένια τους. Σε μια σειρά τριών κειμένων προσπαθούμε 1) να συνδέσουμε την άνοδο των τιμών με την κρίση και τον πόλεμο και να την δούμε ως κρατικό σχέδιο, 2) να εξηγήσουμε γιατί η ενεργειακή και τελικά η υμπεριαιστική στρατηγική του ελληνικού κράτους περνάει μέσα από την άνοδο των τιμών της ενέργειας, και 3) να προτείνουμε μια καχύποπτη στάση απέναντι στην (εθνικό)σοσιαλιστική στροφή του ελληνικού κράτος που σήμερα έχει τη μορφή των επιδομάτων κατανάλωσης τροφίμων, ρεύματος, τουρισμού κ.ά. Τέλος, θα πέσετε πάνω σε προϊστορικά γεγονότα· το μικρό μας ψάξιμο για τις απαρχές των αυτόνομων ομάδων στη Θεσσαλονίκη. Καλή ανάγνωση και (όπως πάντα) μακριά από τις κάλπες.